

Droga na piłkarskie salony

Francesco Toldo jest dla każdego kibica Fiorentiny symbolem klubu oraz jednym z najlepszych bramkarzy lat 90-tych ubiegłego wieku. Urodzony 2 grudnia 1971 roku Włoch w barwach Violi rozegrał 348 spotkań, czym zapisał się w kartach historii włoskiej piłki. Toldo swoją karierę rozpoczynał w Milanie, jednak szybko udał się na wypożyczenie do Hellas, w którym nie zdołał zadebiutować. W 1991 roku trafił on do Trento, które występowało w Serie C2, gdzie rozegrał dla klubu w 38 meczach. Udane występy w niższej lidze zaowocowały transferem do Ravenny, która grała wówczas o ligę wyżej. W Ravennie Toldo na boisku pojawił się 31 razy, a w tym czasie przepuścił zaledwie 21 bramek. W 1993 roku, niespełna 22-letni Toldo postanowił przenieść się do Fiorentiny.

Ulubieniec Florencji

Toldo bardzo szybko zyskał sobie sympatię fanów Fiorentiny. Warto dodać, że w pierwszym sezonie gry na Franchi, Toldo rozegrał 33 spotkań, gdzie przepuścił 14 strzałów rywali, czym pomógł w awansie do Serie A. W kolejnych latach gry Toldo rozwinął się w jednego z najlepszych bramkarzy we Włoszech, ale także w Europie. Znakiem rozpoznawczym Toldo była jego umiejętność przy obronie rzutów karnych. To właśnie Francesco wielokrotnie ratował Violę w krytycznych momentach, a najbardziej pamiętną chwilą był mecz na Wembley przeciwko Arsenalowi. Wówczas Toldo nie tylko obronił rzut karny, ale zatrzymał także strzał Kanu w wiadomy tylko dla siebie sposób. Ekscentryczny bramkarz we Florencji występował przez 8 lat, aż do 2001 roku, gdy trafił do Interu. Można zaryzykować stwierdzenia, że Toldo grałby we Fiorentinie do końca swojej kariery, jednak fatalna sytuacja finansowa klubu zmusiła Violę do sprzedaży zawodnika. Fiorentina za sprzedaż Toldo zainkasowała ponad 28 mln euro. Z Fiorentiną Toldo wywalczył 3 trofea – dwukrotnie Puchar Włoch (1996, 2000) oraz Superpuchar Włoch (1996).

Kariera zwieńczona pucharami

Pierwsze lata gry Toldo w Interze był również niezwykle udany, bowiem w pierwszych 4 sezonach był on podstawowym bramkarzem Nerrazzurri. Jednak od 2005 roku był on zmiennikiem Julio Cesara, który miał bezapelacyjne miejsce między słupkami. Bycie rezerwowym nie przeszkodziło Toldo w wywalczeniu najważniejszego trofeum w futbolu. Na zakończenie swojej kariery, Francesco świętował zdobycie Ligi Mistrzów w 2010 roku. Innymi trofeami, które zdobył on występując w Interze były – 3x Puchar Włoch, 4x Superpuchar Włoch oraz 5x Mistrzostwo

Serie A. Francesco Toldo podczas swojego 9-letniego pobytu w Interze rozegrał dla klubu 234 spotkań.

Reprezentacja

Jeśli mówimy o karierze reprezentacyjnej to nie była ona adekwatna do tej klubowej, bowiem Toldo wystąpił w barwach Squadra Azzura zaledwie 28 razy. Jedyne trofeum, które wywalczył on z reprezentacją było Mistrzostwo Europy do lat 21, które zdobył w 1992 roku. Mimo bycia rezerwowym przez wiele lat w kadrze Włoch, Toldo miał swoje 5 minut, które przypadło podczas Mistrzostw Europy w 2000 roku, gdy Włochy zajęły 2 miejsce na tym turnieju. Najbardziej pamiętnym meczem Toldo w reprezentacji był bez wątpienia mecz przeciwko Holandii, gdzie ówczesny bramkarz Fiorentiny obronił aż 3 rzuty karne. Historyczny mecz Toldo miał miejsce w półfinale Mistrzostw Europy.

Styl gry

Toldo mimo swojego wzrostu (196cm) był niezwykle zwinny na linii, ale równie dobrze spisywał się na przedpolu, bowiem niejednokrotnie był on górami w sytuacjach „1 na 1”. Największym atutem Francesco była umiejętność obrony rzutów karnych, trudno przypomnieć sobie lepszego specjalistę w tej dziedzinie od legendy Fiorentiny.

Teraźniejszość

Po zakończeniu kariery w 2010 roku, Toldo został ambasadorem Interu, jednak już po roku przyjął propozycję zostania trenerem bramkarzy reprezentacji Włoch do lat 21. W 2013 roku został on asystentem Luigiego Di Biagio w reprezentacji Włoch do lat 21, jednak funkcję sprawował do 2015 roku.